

Wijziging van de Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 2004

Regeling van de Minister van Financiën van 2005, FM 2005-....., tot wijziging van de Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 2004, de Regeling bekostiging financieel toezicht, de Regeling van de Minister van Financiën van 10 januari 2005 tot vaststelling van de bedragen voor 2005, bedoeld in artikel 20 van de Regeling bekostiging financieel toezicht (Stcrt.12) en de Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995.

De Minister van Financiën,

Gelet op de richtlijnen nr. 2001/34/EG en de richtlijn beleggingsdiensten en de artikelen 4, eerste lid, 40, vierde lid, en 42 van de Wet toezicht effectenverkeer 1995.

Besluit:

Artikel I

De Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. De puntkomma aan het slot van onderdeel e wordt vervangen door een punt;
2. Onderdeel f vervalt.

B

Na artikel 11 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 1. Vrijstelling van artikel 3, eerste lid, van de wet

Artikel 1a

1. Deze paragraaf is uitsluitend van toepassing op effecten als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit.
2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt verstaan onder professionele marktpartij:
 - a. degene die onder toezicht staat van de toezichthouder of een toezichthoudende instantie van een andere staat om op de financiële markten actief te mogen zijn;
 - b. degene die, anders dan onder 1°, gereguleerd zijn om op de financiële markten actief te mogen zijn;
 - c. de Staat der Nederlanden, een tot de centrale overheid behorend buitenlands lichaam, de Nederlandsche Bank N.V., een buitenlandse centrale bank, een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet financiering decentrale overheden dan wel een daarmee vergelijkbaar buitenlands decentraal overheidslichaam, een internationale verdragsorganisatie of een supranationale publiekrechtelijke instelling;
 - d. een rechtspersoon of vennootschap die volgens de meest recente jaarrekening of geconsolideerde

jaarrekening aan ten minste twee van de volgende drie criteria voldoet:

- 1°. een gemiddeld aantal werknemers gedurende het boekjaar van 250 of meer,
 - 2°. een waarde van de activa volgens de balans van meer dan €43 miljoen,
 - 3°. een jaarlijkse netto-omzet van meer dan €50 miljoen;
- e. een rechtspersoon, vennootschap of een natuurlijke persoon die geregistreerd is als professionele marktpartij op grond van artikel 1f, tweede lid, onderdeel a of b;
- f. een rechtspersoon of vennootschap die als enig statutair doel heeft het beleggen in effecten.

Artikel 1b

1. Het verbod, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op het aanbieden van:

a. effecten zonder aandeelkarakter als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel f, van het besluit die worden uitgegeven door een lidstaat of een decentrale overheid van een lidstaat, openbare internationale instellingen waarbij een of meer lidstaten aangesloten zijn, de Europese Centrale Bank of door centrale banken van een lidstaat;

b. aandelen in het kapitaal van centrale banken van een lidstaat; of

c. effecten die onvoorwaardelijk en onherroepelijk gegarandeerd zijn door een lidstaat of door een van de decentrale overheden van een lidstaat;

d. effecten die zijn uitgegeven door verenigingen als bedoeld in artikel 26 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, of instellingen zonder winstoogmerk, met het oog op het verwerven van de middelen die nodig zijn om hun niet commerciële doelen te verwezenlijken;

e. effecten zonder aandeelkarakter als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel f, van het besluit die worden uitgegeven door een kredietinstelling, indien deze effecten:

1°. doorlopend worden aangeboden of onderdeel uitmaken van aanbiedingen waarbij over een periode van twaalf maanden sprake is van ten minste twee afzonderlijke aanbiedingen van effecten van eenzelfde categorie of klasse;

2°. niet achtergesteld, converteerbaar of omwisselbaar zijn;

3°. geen recht geven tot het inschrijven op of verwerven van andere categorieën effecten en niet aan een derivaat gekoppeld zijn;

4°. de ontvangst van terugbetaalbare deposito's belichamen;

5°. gedekt zijn door een depositogarantiestelsel dat valt onder richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels (PbEG L 135);

f. effecten die deel uitmaken van een aanbieding waarbij de totale tegenwaarde van de aanbieding minder dan €2.5 miljoen bedraagt, welk grensbedrag berekend wordt over een periode van twaalf maanden.

g. effecten zonder aandeelkarakter die worden uitgegeven door een kredietinstelling waarbij de totale tegenwaarde van de aanbieding minder dan € 50 miljoen bedraagt, welk grensbedrag wordt berekend over een periode van twaalf maanden, indien deze effecten:

1°. doorlopend worden aangeboden of onderdeel uitmaken van aanbiedingen waarbij over een periode van twaalf maanden sprake is van ten minste twee afzonderlijke aanbiedingen van effecten

van eenzelfde categorie of klasse;

2°. niet achtergesteld, converteerbaar of omwisselbaar zijn; en

3°. geen recht geven tot het inschrijven op of verwerven van andere categorieën effecten en niet aan een derivaat gekoppeld zijn;

2. Terzake van een aanbieding als bedoeld in de onderdelen a, c, f en g, kan degene die de aanbieding doet, onverminderd het bepaalde in het eerste lid, ervoor kiezen om een prospectus op te stellen. In dat geval zijn de bepalingen van hoofdstuk IA van het besluit van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1c

1. Het verbod, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op een aanbieding van effecten aan het publiek als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit indien:

a. de effecten worden aangeboden aan professionele marktpartijen;

b. de effecten worden aangeboden aan minder dan 100 natuurlijke personen of rechtspersonen, niet zijnde professionele marktpartijen, per lidstaat;

c. de aangeboden effecten slechts kunnen worden verworven tegen een tegenwaarde van ten minste € 50.000 per belegger;

d. de nominale waarde van de aangeboden effecten per effect ten minste € 50.000 bedraagt;

2. Het verbod, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op een aanbieding van de volgende categorieën effecten aan het publiek als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit:

a. aandelen uitgegeven ter vervanging van reeds uitgegeven aandelen van dezelfde soort, indien de uitgifte van deze nieuwe aandelen geen verhoging van het geplaatst kapitaal tot gevolg heeft;

b. effecten die worden aangeboden in verband met een overname door middel van een openbaar bod, indien een document algemeen verkrijgbaar is dat informatie bevat die gelijkwaardig is aan de informatie die het prospectus bevat;

c. effecten die worden aangeboden of zullen worden aangeboden in verband met een fusie of splitsing, indien een document algemeen verkrijgbaar is dat informatie bevat die gelijkwaardig is aan de informatie die het prospectus bevat;

d. aandelen die kosteloos worden aangeboden, toegewezen of zullen worden toegewezen aan de aandeelhouders, en dividenden die worden uitgekeerd in de vorm van aandelen van dezelfde soort als de aandelen waarop de dividenden worden uitgekeerd, indien een document algemeen verkrijgbaar wordt gesteld dat informatie bevat over het aantal aangeboden aandelen, de kenmerken van de aandelen, de redenen voor de aanbieding en de bijzonderheden daarvan; of

e. effecten die door de werkgever of een daarmee in een groep verbonden rechtspersoon, vennootschap of instelling worden aangeboden, toegewezen of zullen worden toegewezen, aan haar bestuurders of voormalige bestuurders, leden of voormalige leden van de raad van commissarissen of werknemers, indien die effecten van dezelfde soort zijn als de effecten die reeds tot de handel op dezelfde gereguleerde markt zijn toegelaten en een document algemeen verkrijgbaar wordt gesteld dat informatie bevat over het aantal aangeboden effecten, de kenmerken van de effecten, de

redenen voor de aanbieding en de bijzonderheden daarvan.

Artikel 1d

Het verbod, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet is niet van toepassing, indien effecten tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten die:

- a. aandelen zijn die, bezien over een periode van twaalf maanden, minder dan tien procent vertegenwoordigen van het aantal aandelen van dezelfde soort die reeds zijn toegelaten tot de handel op dezelfde gereguleerde markt;
- b. aandelen zijn die zijn uitgegeven ter vervanging van aandelen van dezelfde soort die reeds zijn toegelaten tot de handel op dezelfde gereguleerde markt, en de uitgifte van deze nieuwe aandelen niet leidt tot een verhoging van het geplaatst kapitaal;
- c. effecten zijn die worden aangeboden in verband met een overname door middel van een openbaar bod, indien een document algemeen verkrijgbaar is dat informatie bevat die gelijkwaardig is aan de informatie die het prospectus bevat;
- d. effecten zijn die worden aangeboden, zijn of zullen worden toegewezen in verband met een fusie of splitsing, indien een document algemeen verkrijgbaar is dat informatie bevat die gelijkwaardig is aan de informatie die het prospectus bevat;
- e. aandelen zijn die kosteloos worden aangeboden, zijn of zullen worden toegewezen aan de aandeelhouders en dividenden die worden uitgekeerd in de vorm van aandelen van dezelfde soort als de aandelen waarop de dividenden worden uitgekeerd, indien deze aandelen van dezelfde soort zijn als de aandelen die reeds tot de handel op dezelfde gereguleerde markt zijn toegelaten en een document algemeen verkrijgbaar wordt gesteld dat informatie bevat over het aantal aangeboden effecten, de kenmerken van de aandelen, de redenen voor de aanbieding en de bijzonderheden daarvan.
- f. effecten zijn die door de werkgever of een daarmee in een groep verbonden rechtspersoon, vennootschap of instelling worden aangeboden, toegewezen of zullen worden toegewezen, aan haar bestuurders of voormalige bestuurders, leden of voormalige leden van de raad van commissarissen of werknemers, indien die effecten van dezelfde soort zijn als de effecten die reeds tot de handel op dezelfde gereguleerde markt zijn toegelaten en een document algemeen verkrijgbaar wordt gesteld dat informatie bevat over het aantal aangeboden effecten, de kenmerken van de effecten, de redenen voor de aanbieding en de bijzonderheden daarvan.
- g. aandelen zijn die voortkomen uit de conversie of omruiling van andere effecten of uit de uitoefening van rechten verbonden aan andere effecten, indien die aandelen van dezelfde soort zijn als de aandelen die reeds tot de handel op dezelfde gereguleerde markt zijn toegelaten; of
- h. effecten zijn die reeds tot de handel op een andere gereguleerde markt zijn toegelaten onder de voorwaarde dat:
 - 1°. deze effecten, of effecten van dezelfde klasse, gedurende meer dan achttien maanden toegelaten zijn tot de handel op die andere gereguleerde markt;
 - 2°. deze effecten voor het eerst tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten na inwerkingtreding van de prospectusrichtlijn, en bij de toelating tot de handel op die andere

gereguleerde markt een goedgekeurd prospectus is uitgebracht dat conform artikel 1q van het besluit algemeen verkrijgbaar is gesteld;

3°. voor effecten die na 30 juni 1983 voor het eerst tot de notering zijn toegelaten, het prospectus voor de toelating tot de notering conform het bepaalde in richtlijn 80/390/EEG¹ of richtlijn 2001/34/EG² is goedgekeurd, tenzij het bepaalde onder 2°. van toepassing is;

4°. de geldende verplichtingen inzake handel op die andere gereguleerde markt zijn vervuld;

5°. degene die in het kader van de uitzondering bedoeld in dit onderdeel verzoekt om toelating van effecten tot de handel op een gereguleerde markt, stelt een samenvatting algemeen verkrijgbaar in een taal die wordt aanvaard door de toezichthouder;

6°. de samenvatting op de in artikel 1q van het besluit bedoelde wijze algemeen verkrijgbaar wordt gesteld; en

7°. de inhoud van de samenvatting voldoet aan artikel 1j van het besluit en in de samenvatting vermeld wordt waar het meest recente prospectus te verkrijgen is en waar de uitgevende instelling de financiële informatie op grond van zijn doorlopende informatieverplichtingen ter beschikking stelt.

Artikel 1e

Het verbod, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op een aanbieding van effecten aan het publiek als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit, indien:

- a. een eerdere aanbieding van dezelfde effecten aan het publiek ingevolge artikel 1b, 1c, tweede lid, of 1d was uitgezonderd;
- b. bij een eerdere aanbieding van dezelfde effecten aan het publiek een prospectus algemeen verkrijgbaar is gesteld dat is goedgekeurd door de toezichthouder of een toezichthoudende instantie van een andere lidstaat; of
- c. het aandelen betreft die voortkomen uit de conversie of omruiling van andere effecten of uit de uitoefening van rechten verbonden aan andere effecten, indien die aandelen van dezelfde soort zijn als de aandelen die reeds zijn aangeboden aan het publiek en terzake van de aanbieding van die andere effecten aan het publiek een prospectus algemeen verkrijgbaar is gesteld dat is goedgekeurd door de toezichthouder of door een toezichthoudende instantie van een andere lidstaat.

Artikel 1f

1. Het register, bedoeld in artikel 4, derde lid, van de wet, wordt gehouden door de toezichthouder. De toezichthouder draagt zorg voor het adequaat functioneren van het register.

2. De toezichthouder draagt onverwijld zorg voor de inschrijving in het register van:

- a. rechtspersonen of vennootschappen met zetel in Nederland anders dan bedoeld in artikel 1a, tweede lid, onder 4°, die de toezichthouder uitdrukkelijk hebben verzocht om als professionele

¹ Richtlijn 80/390/EEG van de Raad van 17 maart 1980 tot coördinatie van de eisen gesteld aan de opstelling van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus dat gepubliceerd moet worden voor de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs (PbEG L 100).

² Richtlijn 2001/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 mei 2001 betreffende de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs en de informatie die over deze effecten moet worden gepubliceerd (PbEG L 184).

marktpartij te worden aangemerkt;

b. natuurlijke personen, met woonplaats in Nederland die de toezichthouder uitdrukkelijk hebben verzocht om als professionele marktpartij te worden aangemerkt en die aan ten minste twee van de volgende drie criteria voldoet:

1°. in de vier kwartalen voorafgaande aan het aanbieden van effecten heeft de natuurlijke persoon, gemiddeld ten minste tien omvangrijke transacties per kwartaal op de financiële markten verricht;

2°. de natuurlijke persoon heeft een effectenportefeuille met een omvang van meer dan €500.000;

3°. de natuurlijke persoon is ten minste een jaar werkzaam geweest in de financiële sector in het kader van een beroepsbezigheid die kennis van beleggingen in effecten vereist.

3. Aan uitgevende instellingen en degen die voornemens is een aanbieding van effecten te doen wordt desgevraagd, tegen betaling van de kostprijs, inzage verleend in het register of afschrift verstrekt uit het register.

Artikel 1g

De toezichthouder draagt onverwijld zorg voor de doorhaling in het register van een inschrijving van ingeschrevenen en hun rechtsopvolgers of erfopvolgers die daarom uitdrukkelijk verzoeken.

C

Na artikel 1g wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 2. Vrijstelling van artikel 3, vierde lid, van de wet

D

In paragraaf 2, worden voor artikel 2, twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 1h

Paragraaf 2 is uitsluitend van toepassing op aanbiedingen van effecten die geen effecten zijn als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit.

Artikel 1i

Het verbod van bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de wet is niet van toepassing, indien:

- a. effecten tot de handel op een op grond van artikel 22 van de wet erkende effectenbeurs dan wel aan een buiten Nederland gevestigde en van overheidswege toegelaten effectenbeurs zijn toegelaten of worden toegelaten; of
- b. de effecten worden aangeboden, toegewezen of zullen worden toegewezen door een werkgever, of een daarmee in een groep verbonden rechtspersoon, vennootschap of instelling, aan haar huidige bestuurders, leden van de raad van commissarissen of werknemers.

E

De artikelen 2 en 3 worden als volgt gewijzigd.

De zinsnede “artikel 3, eerste lid, van de wet” wordt telkens vervangen door: artikel 3, vierde lid, van de wet.

F

Na artikel 2 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2a

Het verbod, bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de wet is niet van toepassing indien effecten worden aangeboden aan minder dan 100 natuurlijke personen of rechtspersonen, niet zijnde natuurlijke personen of rechtspersonen als bedoeld in artikel 2, eerste lid.

G

Onder vernummering van de artikelen 7 tot en met 9 tot 6 tot en met 8, vervalt artikel 6.

H

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

Van artikel 3, vierde lid, van de wet, wordt vrijstelling verleend indien een aanbod dan wel een in het vooruitzicht gesteld aanbod betrekking heeft op rechten van deelneming in een beleggingsinstelling die niet op verzoek van de houder ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald.

I

In hoofdstuk III, wordt voor artikel 10, een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9

Van de op grond van artikel 5, eerste lid van de wet gestelde regels wordt vrijstelling verleend aan instellingen waarvan uitsluitend effecten zijn aangeboden in een aanbieding die ingevolge artikel 1b of 1c is vrijgesteld van artikel 3, eerste lid, van de wet.

J

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. De verwijzing naar artikel “8 of 9” wordt vervangen door: 7 of 8.
2. De verwijzing naar “artikel 3, eerste lid” wordt vervangen door: artikel 3, vierde lid.

Artikel II

De Vrijstellingsregeling Wet toezicht kredietwezen 1992 wordt als volgt gewijzigd.

A

In de aanhef van artikel 3, eerste lid, achtste regel, wordt "uitgifte van effecten" vervangen door: aanbieden van effecten.

Artikel III

De Regeling bekostiging financieel toezicht wordt als volgt gewijzigd.

Aan artikel 7, eerste lid, worden onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e twee onderdelen toegevoegd, luidende:

- f. een goedkeuring van een prospectus als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995, waarbij onderscheid kan worden gemaakt tussen effecten met een aandelenkarakter en effecten zonder aandelenkarakter als bedoeld in artikel 1a van het Besluit toezicht effectenverkeer 1995;
- g. een goedkeuring van een document ter aanvulling van het prospectus als bedoeld in artikel 3b, eerste lid, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995.

Artikel IV

De Regeling van de Minister van Financiën van 10 januari 2005 tot vaststelling van de bedragen voor 2005, bedoeld in artikel 20 van de Regeling bekostiging financieel toezicht (Stcrt.12) wordt als volgt gewijzigd.

Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel m door een puntkomma worden aan artikel 1, eerste lid, drie onderdelen toegevoegd, luidende:

- n. € 9.600 voor de behandeling van een aanvraag van goedkeuring van een prospectus dat betrekking heeft op effecten met een aandelenkarakter;
- o. € 3.200 voor de behandeling van een aanvraag van goedkeuring van een prospectus dat betrekking heeft op voor effecten zonder een aandelenkarakter;
- p. € 680 voor de behandeling van een aanvraag van een document ter aanvulling van het prospectus als bedoeld in artikel 3b, eerste lid, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995aanvullend document.

Artikel V

De Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995 wordt als volgt gewijzigd:

A

Onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel d door punt komt artikel 1, onderdeel e, te vervallen.

B

In artikel 6 vervalt de zinsnede: richtlijn nr. 89/298/EG en.

C

Artikel 7, eerste lid komt te luiden:

1. De Autoriteit Financiële Markten wordt aangewezen als de bevoegde autoriteit, bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de richtlijn beleggingsdiensten, met uitzondering van artikel 8, eerste lid, voor zover het kapitaaleisen betreft en artikel 8, tweede lid, van die richtlijn.

Artikel VI

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 juli 2005.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

G. Zalm

TOELICHTING

I. Algemeen

Deze regeling strekt tot wijziging van de Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995. De wijziging houdt in hoofdzaak verband met de wet van ... (datum) tot wijziging van de Wet toezicht effectenverkeer 1995 ter implementatie van richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van richtlijn nr. 2001/34/EG (PbEG L 345) en tot uitvoering van verordening nr. 809/2004 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 29 april 2004 tot uitvoering van richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de in het prospectus te verstrekken informatie, de vormgeving van het prospectus, de opneming van informatie door middel van verwijzing, de publicatie van het prospectus en de verspreiding van advertenties betreft (PbEU L 149) (Stb 2005, nr). Met deze wet wordt de prospectusrichtlijn geïmplementeerd. Deze regeling strekt ertoe de vrijstellingen die gelden onder de prospectusrichtlijn te implementeren.

Aangezien de regeling ertoe strekt vrijstelling te bieden van de bepalingen uit hoofde van de Wte 1995, brengt de onderhavige wijzigingsregeling geen nieuwe administratieve lasten voor het bedrijfsleven met zich.

II. Onderdelen

Onderdeel A

In artikel 1 is het begrip Euro-effecten geschrapt. De prospectusrichtlijn kent namelijk geen specifieke vrijstelling voor Euro-effecten.

Onderdeel B

Paragraaf 1.

Paragraaf 1 is slechts van toepassing op effecten als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit. Verwezen wordt naar de toelichting aldaar.

Bij de definitie van het begrip professionele marktpartij is aangesloten bij het begrip gekwalificeerde belegger als bedoeld in het eerste lid van artikel 2, onderdeel e, van de prospectusrichtlijn.

Ten eerste wordt onder 1° als professionele marktpartij aangemerkt degene die onder toezicht staat van een toezichthouder of een toezichthoudende instantie van een andere staat om op de financiële markten actief te mogen zijn. Hieruit volgt dat onder deze categorie ook marktpartijen vallen die actief zijn op de financiële markten en onder toezicht staan van andere buitenlandse toezichthoudende instanties die gelijkwaardig zijn aan het toezicht van de toezichthouder.

Ten tweede worden als professionele marktpartij aangemerkt degene die anders dan in onderdeel 1°, gereguleerd zijn om op de financiële markten actief te mogen zijn. Hiermee worden diegenen

bedoeld die niet onder toezicht staan en dus niet in het bezit zijn van een vergunning, of hiervan zijn vrijgesteld, maar wel anderszins gereguleerd zijn. Gedacht kan onder andere worden aan alle vrijgestelde kredietinstellingen, beleggingsondernemingen, financiële instellingen, verzekeringsondernemingen, instellingen voor collectieve belegging en de beheermaatschappijen ervan, pensioenfondsen en de beheermaatschappijen ervan, grondstoffentermijnhandelaren en zogenaamde special purpose vehicles.

De categorie professionele marktpartijen onder 3° is overgenomen uit artikel 2, eerste lid, onderdeel e, onder ii, van de prospectusrichtlijn. Voorbeelden van internationale en supranationale publiekrechtelijke organisaties zijn het Internationaal Monetair Fonds, de Europese Centrale Bank en de Europese Investeringsbank.

In onderdeel 4° is opgenomen onder welke voorwaarden een rechtspersoon of vennootschap wordt beschouwd als een professionele marktpartij. Het gaat hierbij om zeer grote ondernemingen en vennootschappen waarvan, gezien hun omvang, wordt aangenomen dat deze geen bescherming behoeven.

In onderdeel 5° is opgenomen dat bepaalde kleinere rechtspersonen en vennootschappen met zetel in Nederland wel zelf een verzoek kunnen doen om te worden aangemerkt als professionele marktpartij. Voorwaarde hiervoor is dat zij zijn geregistreerd op grond van artikel 4, derde lid, van de wet. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar artikel 1f. Ook natuurlijke personen met woonplaats in Nederland kunnen onder bepaalde voorwaarden geregistreerd worden als een professionele marktpartij. De achtergrond hiervan is dat dergelijke ondernemingen of natuurlijke personen in staat worden geacht een afgewogen oordeel te vormen omtrent hun kennis van de financiële markten en, indien zij op basis daarvan tot het oordeel kunnen komen dat zij geen extra bescherming behoeven, in staat worden gesteld daarvoor te kiezen. Deze keuze is overgenomen uit artikel 2, eerste lid, onderdeel e, onder iv) en v) en onderdeel f, van de prospectusrichtlijn. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar artikel 1f.

Onderdeel 6° is overgenomen uit artikel 2, eerste lid, onderdeel e, onder i) van de prospectusrichtlijn. Hier dient met name gedacht te worden aan zogeheten hedge funds.

Artikel 1b

De prospectusrichtlijn bepaalt in artikel 1, tweede lid, van de prospectusrichtlijn dat deze niet van toepassing is op de in dat artikel opgesomde categorieën aanbiedingen van effecten. Als gevolg daarvan hebben de lidstaten de keuze om dergelijke aanbiedingen al dan niet aan regelgeving te onderwerpen. De buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn geplaatste aanbiedingen vallen in beginsel allen onder het in artikel 3, eerste lid, van de wet opgenomen verbod om effecten aan te bieden. Nederland heeft er echter voor gekozen om dit verbod op een zevental categorieën aanbiedingen van effecten die buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn vallen niet toe te passen. Deze zijn opgenomen in de onderdelen a tot en met g van het eerste lid van dit artikel en worden hieronder besproken. Voorafgaand daaraan kan ten aanzien van de op grond van artikel 1, tweede lid, van de prospectusrichtlijn buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn geplaatste onderwerpen, nog het volgende worden opgemerkt. In artikel 1, tweede lid, onderdeel a, van de

prospectusrichtlijn worden rechten van deelneming in beleggingsinstellingen die niet van het closed-end type zijn, buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn geplaatst. Aanbiedingen van dergelijke deelnemingsrechten vallen niet onder het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet, omdat zij zijn uitgezonderd op grond van artikel 3, vijfde lid, van de wet. Dergelijke deelnemingsrechten zijn immers geen effecten zoals beschreven in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit. Vergelijk ook hetgeen hierover is opgemerkt in de toelichting bij dat artikel.

Appartementsrechten zijn evenmin effecten zijn als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit. Dit volgt uit artikel 1, tweede lid, onderdeel g, van de prospectusrichtlijn op grond waarvan niet-fungibele kapitaalaandelen buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn worden geplaatst. Dergelijke aandelen zijn in de eerste plaats bedoeld om de houder een recht te verlenen om een appartement, onroerend goed of een gedeelte ervan te betrekken en die niet verkocht kunnen worden zonder van dit recht afstand te doen. Dit heeft tot gevolg dat appartementsrechten evenmin onder het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet vallen.

De in onderdeel i van het tweede lid van artikel 1 van de prospectusrichtlijn opgenomen aanbieding van effecten die buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn is geplaatst – een aanbieding van zogeheten “bostadsobligationer”, valt, als gezegd, in beginsel wel onder het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet. Als gevolg daarvan dient voor een aanbieding van dergelijke effecten in Nederland een prospectus te worden opgesteld.

De zeven categorieën van buiten het toepassingsbereik van de prospectusrichtlijn vallende aanbiedingen waarop het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is, zijn opgenomen in de onderdelen a tot en met g van het eerste lid van dit artikel.

In onderdeel a is geregeld dat het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is op aanbiedingen van effecten zonder aandeelkarakter als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel f, van het besluit, die worden uitgegeven door - kort gezegd - overheden of bepaalde openbare internationale instellingen waarbij één of meer lidstaten aangesloten zijn.

Hetzelfde is in onderdeel b van het eerste lid geregeld voor aanbiedingen van aandelen in het kapitaal van de centrale banken van lidstaten.

Ingevolge onderdeel c van het eerste lid is artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing op aanbiedingen van effecten die worden gegarandeerd door een lidstaat of decentrale overheden van een lidstaat.

In onderdeel d is geregeld dat het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is op een aanbieding van effecten die zijn uitgegeven door verenigingen als bedoeld in artikel 26 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, of instellingen zonder winstoogmerk. Onder het begrip instellingen worden ook buitenlandse verenigingen verstaan alsmede stichtingen voorzover zij geen winstoogmerk hebben. Voor zowel verenigingen als instellingen geldt dat zij uitsluitend van deze vrijstelling gebruik kunnen maken indien dit gebeurt met het oog op het verwerven van de middelen die nodig zijn om hun niet commerciële doelen te verwezenlijken. Mocht blijken dat dergelijke verenigingen of instellingen de aanbieding van effecten hebben laten plaatsvinden ter verwezenlijking van commerciële doelen dan is sprake van overtreding van artikel 3, eerste lid, van de wet.

In onderdeel e is geregeld dat het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is op aanbiedingen van effecten zonder aandeelkarakter die doorlopend of periodiek door kredietinstellingen worden uitgegeven indien wordt voldaan aan een vijftal voorwaarden. Het kenmerkende verschil met de categorie effecten zonder aandelenkarakter die doorlopend of periodiek door kredietinstellingen worden uitgegeven, bedoeld in artikel 1n van het besluit is dat in geval van de effecten in onderdeel d de ontvangst van terugbetaalbare deposito's moeten belichamen en gedekt moeten zijn door een depositogarantiestelsel dat valt onder de richtlijn nr. 1994/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 30 mei 1994 inzake depositogarantiestelsels (PbEG L135).

In onderdeel f is geregeld dat het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is op aanbiedingen van effecten met een totale tegenwaarde van minder dan € 2,5 miljoen. Het totaalbedrag van de aangeboden effecten wordt berekend over een periode van twaalf maanden. De periode van twaalf maanden wordt berekend vanaf het moment dat de eerste aanbieding van effecten plaatsvindt. Indien een aanbieding in meerdere tranches plaatsvindt, treedt het verbod in werking op het moment dat, bezien over de afgelopen twaalf maanden, door een tranche het grensbedrag van € 2,5 miljoen wordt gepasseerd. De reikwijdte van deze vrijstelling is ingrijpend aangezien het hier niet een soort effect betreft maar de soort aanbieding. Indien bijvoorbeeld binnen een periode van twaalf maanden zowel aandelen als obligaties worden aangeboden waarvan de totale tegenwaarde per aanbieding van het soort effect minder is dan € 2,5 miljoen kunnen beide aanbiedingen profiteren van deze vrijstelling. In artikel 3, tweede lid, onderdeel e, van de prospectusrichtlijn is een ondergrens aangegeven van € 100.000. Het is lidstaten niet toegelaten om aanbiedingen van effecten aan het publiek met een totale tegenwaarde van minder dan € 100.000 aan regulering te onderwerpen. De achterliggende gedachte is dat de geringe omvang van een dergelijke aanbieding de kosten voor het opstellen van een prospectus niet rechtvaardigt. De prospectusrichtlijn laat lidstaten vrij om aanbiedingen van effecten met een tegenwaarde van minder dan € 2,5 miljoen al dan niet aan regels te onderwerpen.

Onderdeel g regelt ten slotte dat aanbiedingen van effecten zonder aandeelkarakter die doorlopend of periodiek door kredietinstellingen worden uitgegeven zijn vrijgesteld van het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet indien de totale tegenwaarde van de aanbieding minder dan € 50 miljoen bedraagt. Bovendien mogen de effecten niet achtergesteld, converteerbaar of omwisselbaar zijn en mogen de effecten geen recht geven tot het inschrijven op of het verwerven van andere categorieën effecten en niet aan een derivaat gekoppeld zijn.

In het derde lid van artikel 1 van de prospectusrichtlijn is bepaald dat ten aanzien van een vijftal aanbiedingen van effecten die buiten het toepassingsbereik van de richtlijn zijn gebracht, de aanbieder er alsnog voor kan kiezen om een prospectus op te stellen dat voldoet aan de voorschriften van de prospectusrichtlijn. In het tweede lid van artikel 1b is dit geregeld voor een viertal aanbiedingen in de onderdelen a, c, f en g. Voor de vijfde buiten de reikwijdte van de prospectusrichtlijn geplaatste categorie aanbiedingen waarvoor dit geldt – aanbiedingen van de zogeheten “bostadsobligationer” –

behoeft niet te worden geregeld, omdat bij aanbiedingen van dergelijke effecten in Nederland per definitie een prospectus dient te worden opgesteld. Indien een aanbieder ondanks te zijn vrijgesteld toch een prospectus opstelt dat voldoet aan de wet en het besluit dan verkrijgt hij met dat prospectus een zogenaamd Europees paspoort. Dat wil zeggen dat een dergelijk prospectus in heel Europa geldig is. De uitgevende instelling kan het prospectus gebruiken zonder dat afzonderlijke goedkeuring van de verschillende toezichthoudende instanties noodzakelijk is. In artikel 1b en 1c van het besluit is geregeld in welke situaties de AFM bij een dergelijke keuze de bevoegde toezichthouder is.

Artikel 1c

In artikel 1c is een aantal uitzonderingen opgenomen op het verbod om effecten aan het publiek aan te bieden. De in dit artikel opgenomen uitzonderingen zijn alleen van toepassing indien het aanbiedingen van effecten aan het publiek betreft als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit.

De uitzonderingen genoemd in het eerste lid, onderdeel a tot en met d, zijn gebaseerd op de uitzonderingen genoemd in artikel 3, tweede lid, onderdeel a tot en met d, van de prospectusrichtlijn. De eerste uitzondering betreft de in onderdeel a van het eerste lid opgenomen mogelijkheid dat de effecten uitsluitend worden aangeboden aan één of meer professionele marktpartijen. Ten overvloede wordt opgemerkt dat een aanbieding van effecten als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit, aan één professionele marktpartij (of aan één andere persoon) niet onder het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet valt. Van aanbieden van effecten is immers pas sprake indien een voorstel aan meer dan één persoon wordt gedaan.

De in onderdeel b van het eerste lid opgenomen uitzondering bewerkstelligt dat op het aanbieden van effecten aan minder dan 100 personen per lidstaat het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing is. Voor aanbiedingen van effecten die onder de prospectusrichtlijn vallen komt het in Europa uniform toe te passen getalscriterium van 100 personen per lidstaat te gelden. Zoals eerder is opgemerkt in de Memorie van toelichting bij de aanpassing van de Wte 1995 zal in samenhang hiermee ook voor aanbiedingen van effecten die niet onder de prospectusrichtlijn vallen dit criterium worden ingevoerd en wordt niet langer gebruik gemaakt van het "besloten kring criterium". Verwezen wordt naar de toelichting bij het voorgestelde artikel 2a.

Onderdeel c van het eerste lid van dit artikel bevat een uitzondering op het verbod om effecten aan te bieden aan het publiek die slechts kunnen worden verworven tegen een totale economische tegenwaarde van ten minste € 50.000 per belegger per aanbieding. De ratio van deze uitzondering is dat effecten die in dergelijke grote pakketten worden aangeboden in het algemeen zullen worden gekocht door beleggers waarvan mag worden verondersteld dat zij voldoende deskundig en professioneel zijn om, zonder prospectus, een behoorlijk inzicht te kunnen vormen omtrent de aard van de aangeboden effecten. Bij dergelijke aanbiedingen is het niet relevant wat de nominale waarde per aangeboden effect is.

In onderdeel d van het eerste lid van dit artikel is een uitzondering opgenomen voor aanbiedingen van effecten waarvan de nominale waarde per effect ten minste € 50.000 bedraagt. De ratio van deze uitzondering komt overeen met de ratio van het huidige artikel 4 van de Vrijstellingsregeling Wte 1995.

Effecten met een dergelijke hoge nominale waarde zullen in het algemeen worden gekocht door beleggers waarvan mag worden verondersteld dat zij voldoende deskundig en professioneel zijn om, zonder prospectus, een behoorlijk inzicht te kunnen vormen omtrent de aard van de aangeboden effecten.

Onderdeel e van artikel 3, tweede lid, onder van de prospectusrichtlijn is niet geïmplementeerd aangezien ervoor gekozen is om effecten die deel uitmaken van een aanbieding waarbij de totale tegenwaarde minder dan € 2,5 miljoen is niet onderhevig te maken aan de prospectusplicht. Door de vrijstelling in artikel 1b, eerste lid, onderdeel f, vervalt de vrijstelling van artikel 3, tweede lid, onderdeel e van de prospectusrichtlijn. Verwezen wordt naar de toelichting bij artikel 1b, eerste lid, onderdeel f. Het is mogelijk dat een aanbieding van effecten aan het publiek zodanig is vormgegeven dat van meerdere uitzonderingen gebruik wordt gemaakt (bijvoorbeeld een aanbieding van effecten die gericht is tot professionele marktpartijen of die slechts kunnen worden verworven tegen een tegenwaarde van ten minste € 50.000 per belegger). Bij een combinatie van uitzonderingen hoeft evenmin een prospectus te worden opgesteld. Indien een aanbieding van effecten heeft plaatsgevonden en van een van de hiervoor genoemde uitzonderingen van het verbod gebruik is gemaakt, betekent dit niet dat de aldus door de belegger verkregen effecten zonder meer mogen worden doorverkocht aan andere beleggers. Elke doorverkoop van effecten die op grond van een van de vrijstellingen van het eerste lid van artikel 1c verkregen zijn en die als een “aanbieding aan het publiek” kan worden aangemerkt, is ook weer onderhevig aan het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet. Zie hierover ook de toelichting op artikel 1e, onderdeel a.

Het tweede lid van dit artikel bevat in de onderdelen a tot en met e vrijstellingen op het verbod om effecten aan te bieden zonder dat een goedgekeurd prospectus voorafgaand aan de aanbieding van effecten algemeen verkrijgbaar is gesteld. Deze vrijstellingen zijn materieel gelijklopend aan de in artikel 1d onderdeel b tot en met f opgenomen vrijstelling en op het verbod om zonder goedgekeurd prospectus effecten tot de handel op een gereguleerde markt te laten toelaten. Verwezen wordt naar de toelichting aldaar. Terzijde wordt opgemerkt dat de documenten die op grond van een van de vrijstellingen genoemd in het tweede lid, onderdeel b, c, d, of onderdeel e, algemeen verkrijgbaar zijn of worden gesteld slechts in Nederland geldig zijn. Dergelijke documenten kunnen niet als een Europees paspoort worden gebruikt. “Algemeen verkrijgbaarstellen” dient overigens op dezelfde wijze te worden begrepen als “algemeen verkrijgbaar stellen” zoals dat is omschreven in het Bte 1995. Dat wil zeggen dat “algemeen verkrijgbaarstellen” zowel het aan het belegend publiek verkrijgbaar stellen van informatie omvat als het deponeren van de informatie bij de AFM. Onder “aan het publiek verkrijgbaar stellen van informatie” dient zowel te worden verstaan het publiceren van informatie als het beschikbaar houden van informatie, op de wijze zoals omschreven is in artikel 1q van het Bte 1995 en de toelichting daarop. Verwezen wordt naar de toelichting op de artikelen 1l, 1n en 1q van het Bte 1995.

Artikel 1d

In dit artikel is een aantal vrijstellingen opgenomen op het verbod om effecten aan te bieden zonder

dat een goedgekeurd prospectus voorafgaand aan de aanbidding van effecten algemeen verkrijgbaar is gesteld. De in dit artikel opgenomen vrijstellingen zijn alleen van toepassing indien het aanbiddingen van effecten betreffen die een toelating van effecten tot de handel op een gereglementeerde markt behelzen.

In onderdeel a van het eerste lid van dit artikel is een vrijstelling opgenomen voor aanbiddingen van aandelen die minder dan tien procent vertegenwoordigen van aandelen van een soort die reeds tot de handel op een gereglementeerde markt is toegelaten (bezien over een periode van twaalf maanden). Strikt genomen geldt de vrijstelling van artikel 4, tweede lid, onder a van de prospectusrichtlijn alleen voor aandelen (anders zou er effecten staan). Deze vrijstelling ziet echter ook op certificaten. Uit het feit dat het moet gaan om het tot de handel *toelaten* van aandelen, kan worden afgeleid dat een herplaatsing van aandelen van een soort die reeds is toegelaten tot de handel op een gereglementeerde markt niet onder onderdeel a valt. Bij herplaatsing vindt immers geen toelating tot de handel plaats maar wisselen de reeds tot de handel toegelaten aandelen slechts van eigenaar. De in dit onderdeel genoemde twaalf maanden periode vangt aan vanaf de dag dat de aandelen voor het eerst worden toegelaten tot de handel op een gereglementeerde markt. Voor het antwoord op de vraag of de vrijstelling kan worden toegepast, moet vanaf het moment dat men gebruik wil maken van de vrijstelling, het hoogste totale geplaatste kapitaal van de uitgevende instelling in de voorafgaande twaalf maanden worden gezien. Indien de voorgenomen aanbidding binnen die twaalf maandsperiode valt binnen 10% van het hoogste geplaatste kapitaal van de uitgevende instelling (op enig moment in die periode) kan van de vrijstelling gebruik worden gemaakt. In de prospectusrichtlijn wordt het belang van een belegger (op informatie) afgewogen tegen het belang van de uitgevende instelling (kosten). Indien slechts een beperkte hoeveelheid nieuwe aandelen wordt aangeboden (maximaal 10% van het geplaatste kapitaal gezien over 12 maanden) en er al informatie over de aangeboden aandelen in de markt beschikbaar is (ze zijn immers van een soort die reeds is toegelaten) prevaleert het belang van de uitgevende instelling. Daarom moet bij iedere nieuwe aanbidding van aandelen worden gezien of dit binnen de 10% grens valt van het totale geplaatste kapitaal van de uitgevende instelling, op de wijze zoals hierboven is beschreven. De consequentie hiervan is dat het theoretisch gezien mogelijk is om kort achter elkaar tranches van aandelen tot de handel op een gereglementeerde markt toe te laten die ieder net geen 10% van het geplaatst kapitaal van de uitgevende instelling uitmaken. In deze gevallen behoeft dus geen prospectus te worden opgesteld. Bedacht dient daarbij echter te worden dat het uitgeven van aandelen vennootschapsrechtelijk aan banden is gelegd doordat de algemene vergadering van aandeelhouders het bestuur moet machtigen om aandelen uit te geven (artikel 96 van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek). Bovendien zal toepassing van de bepalingen die voortvloeien uit de richtlijn marktmisbruik³ er voor zorgen dat ook een vrijgestelde toelating van aandelen van minder dan 10% doorgaans "koersgevoelige" informatie zal zijn die gepubliceerd dient te worden. Hierdoor wordt voorzien in informatieverschaffing aan beleggers en tevens is reeds informatie beschikbaar over de uitgevende instelling vanwege artikel 6a van het besluit, de toekomstige

³ Richtlijn nr. 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik) (PbEU L 96).

bepalingen van de transparantierichtlijn⁴ en de bepalingen van de richtlijn marktmisbruik. Veel van de eventuele aanvullende informatie die anders in een prospectus zou hebben gestaan zal als gevolg hiervan veelal al beschikbaar zijn. Bedacht dient ten slotte te worden dat niet iedere toelating van aandelen tot de handel op een gereglementeerde markt die groter is dan 10% van het geplaatst kapitaal van de uitgevende instelling tot de verplichting hoeft te leiden om een geheel nieuw prospectus op te stellen. Indien binnen 12 maanden na een prospectusplichtige aanbieding van effecten aan het publiek of een prospectusplichtig toelating van effecten tot de handel op een gereglementeerde markt (opnieuw) aandelen tot de handel op een gereglementeerde markt worden toegelaten, kan worden volstaan met het actualiseren van het oude prospectus conform artikel 3b, eerste lid, van de wet.

In onderdeel b van het eerste lid is een vrijstelling opgenomen voor aanbiedingen van aandelen ter vervanging van aandelen van dezelfde soort op voorwaarde dat de aanbieding van deze nieuwe aandelen geen dan wel slechts een marginale verhoging van het geplaatst kapitaal tot gevolg heeft. Een marginale verhoging is bijvoorbeeld toegestaan bij een aandelensplitsing. Indien in een dergelijk geval slechts de nominale waarde van een aandeel wijzigt en niet het soort aandeel, is een marginale verhoging van het geplaatste kapitaal als gevolg van de afronding bij een splitsing toegestaan.

In onderdeel c van het eerste lid is een vrijstelling opgenomen voor aanbiedingen van effecten die worden aangeboden in verband met een overname door middel van een openbaar bod op voorwaarde dat een document algemeen verkrijgbaar is dat naar het oordeel van de AFM informatie bevat die gelijkwaardig is aan die in het prospectus. Daarbij kan gedacht worden aan de informatie die verstrekt dient te worden in het kader van een openbaar bod op effecten. Er is geen plicht om het 'gelijkwaardige' document te laten goedkeuren dan wel om het document bij de AFM te deponeren. Op grond van de toekomstige bepalingen van de transparantierichtlijn zal het wel verplicht zijn om dergelijke informatie bij de AFM te deponeren. Het is niet de bedoeling dat de AFM op dezelfde wijze als bij het prospectus ex ante het gelijkwaardige document gaat goedkeuren. In een dergelijk geval zou de uitzondering namelijk weinig voordeel opleveren. Opgemerkt wordt dat het een uitgevende instelling, die over een gelijkwaardig document beschikt, onder toepassing van de vrijstellingsregeling vrijstaat om effecten aan te bieden. Uiteraard heeft de AFM de mogelijkheid om handhavend op te treden indien is gebleken dat ten onrechte gebruik is gemaakt van deze vrijstelling. De AFM kan slechts per geval oordelen of er sprake was van een document dat informatie bevatte die gelijkwaardig is aan de informatie die in een prospectus dient te worden opgenomen. Relevant daarbij is dat het document geen prospectus is en dus ook niet hoeft te voldoen aan alle eisen die de prospectusrichtlijn stelt. Daarnaast zal rekening worden gehouden met op Europees niveau ontstane inzichten ten aanzien van de invulling van het begrip "gelijkwaardige informatie". In artikel 4, derde lid, van de prospectusrichtlijn staat namelijk dat de Commissie uitvoeringsmaatregelen vaststelt wat betreft het

⁴ Richtlijn nr. 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 december 2003 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PbEU L 390).

begrip gelijkwaardig. Dit is tot op heden niet gebeurd. Het begrip “algemeen verkrijgbaar” wordt uitgelegd in artikel 1q van het besluit. Verwezen wordt naar de toelichting aldaar.

In onderdeel d, van het eerste lid, is een vrijstelling opgenomen voor aanbiedingen van effecten in verband met een fusie. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een fusie of een splitsing als bedoeld in artikel 309, respectievelijk artikel 334a, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Maar ook fusies en splitsingen anders dan in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek kunnen profiteren van deze vrijstelling indien de AFM van mening is dat er sprake is van een gelijkwaardig document. Ook de toepassing van deze uitzondering is afhankelijk van de algemeenverkrijgbaarstelling van een document dat de informatie bevat die gelijkwaardig is aan de informatie die het prospectus bevat. Zie onderdeel c van dit lid over hoe de AFM zal gaan met het begrip “gelijkwaardig”.

In onderdeel e van het eerste lid is een vrijstelling opgenomen voor aandelen die kosteloos worden aangeboden, worden toegewezen of zullen worden toegewezen aan de aandeelhouders, al dan niet als gevolg van een dividenduitkering. Aan deze vrijstelling zijn twee voorwaarden verbonden. Ten eerste dienen de aandelen van dezelfde soort te zijn als de aandelen die reeds zijn toegelaten tot de handel op dezelfde gereguleerde markt. Daarnaast dient een document algemeen verkrijgbaar te worden gesteld dat onder meer de volgende informatie bevat: (i) algemene gegevens betreffende de uitgevende instelling (daarbij wordt tevens aangegeven waar meer informatie over de uitgevende instelling kan worden verkregen), (ii) de redenen voor de voor de toelating tot de handel op een gereguleerde markt en een toelichting daarbij, (iii) de bijzonderheden de toelating tot de handel op een gereguleerde markt waaronder het aantal aangeboden effecten, de kenmerken van deze effecten, de prijs en eventuele overige informatie die van belang kan zijn, en (iv) een samenvattende beschrijving van de rechten die verbonden zijn aan de aangeboden effecten.

In onderdeel f van het eerste lid is een vrijstelling opgenomen voor aanbiedingen van effecten die door een werkgever worden aangeboden, worden toegewezen of zullen worden toegewezen aan bestuurders of voormalige bestuurders, leden of voormalige leden van de raad van commissarissen, of werknemers. Indien een aanbieding (mede) gericht is tot voormalige werknemers, is deze uitzondering niet van toepassing, zo volgt uit de prospectusrichtlijn. Dit kan met name worden afgeleid uit de Engelstalige tekst van artikel 4, tweede lid, onderdeel f, van de prospectusrichtlijn, die op dit punt eenduidiger is dan de Nederlandstalige tekst van de prospectusrichtlijn. Voor de toepasselijkheid van deze vrijstelling gelden verder dezelfde voorwaarden als voor de toepasselijkheid van de in onderdeel e beschreven vrijstelling. Verwezen wordt naar de toelichting aldaar.

In onderdeel g van het eerste lid is een vrijstelling opgenomen voor aanbiedingen van aandelen die voortkomen uit conversie of omruiling van andere effecten of uit de uitoefening van rechten verbonden aan andere effecten. Ook voor de toepassing van deze vrijstelling geldt als voorwaarde dat het aandelen dient te betreffen van dezelfde soort als de aandelen die reeds tot de handel op dezelfde gereguleerde markt zijn toegelaten.

In onderdeel h van het eerste lid is een uitzondering opgenomen voor aanbiedingen van effecten die

reeds tot de handel op een andere gereguleerde markt zijn toegelaten indien voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden. Deze voorwaarden, genoemd onder 1° tot en met 7°, zijn gebaseerd op de in artikel 4, tweede lid, onderdeel h van de prospectusrichtlijn opgenomen voorwaarden. Een van de voorwaarden is dat deze effecten al meer 18 maanden moeten zijn toegelaten tot de handel op die andere gereguleerde markt. Bovendien moet er, ten aanzien van de bestaande notering, een goedgekeurd prospectus algemeen verkrijgbaar zijn en moet er een samenvatting worden opgesteld in een door de AFM goedgekeurde taal. Zie over de taalregeling artikel 1o van het besluit en de toelichting daarop.

De documenten die op grond van een van de vrijstellingen genoemd in het eerste lid, onderdeel c, d, e, of onderdeel f, algemeen verkrijgbaar worden gesteld, zijn slechts in Nederland geldig. Dergelijke documenten kunnen niet als een Europees paspoort worden gebruikt.

Artikel 1e

De bepalingen in artikel 1e dienen ervoor te zorgen dat aanbiedingen van effecten die plaatsvinden op de zogenoemde "secundaire markt" (dat wil zeggen aanbiedingen van effecten die reeds aan het publiek zijn aangeboden of tot de handel op een gereguleerde markt zijn toegelaten) niet opnieuw onderhevig worden aan de verplichting om een prospectus op te stellen. De bedoeling van de prospectusrichtlijn is dat in beginsel slechts de zogenoemde aanbiedingen op de "primaire markt" (aangeboden van effecten die nog niet eerder tot de handel van een gereguleerde markt zijn toegelaten of aan het publiek zijn aangeboden) leiden tot de verplichting om een prospectus op te stellen. In de Wte 1995 werden dergelijke aanbiedingen als "aangeboden bij uitgifte" beschreven. Omdat echter ook sprake kan zijn van aanbiedingen van effecten die wel als eerste aanbieding aan het publiek als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel a, van het besluit of toelating tot de handel op een gereguleerde markt kunnen kwalificeren, doch niet zijn te beschouwen als een "aanbieding bij uitgifte", is deze terminologie bij de wijziging van de Wte 1995 niet gehandhaafd. Anderzijds is het begrip "aanbieden van effecten" in de prospectusrichtlijn dermate ruim dat daaronder ook aanbiedingen van effecten in de secundaire handel zouden kunnen worden verstaan. Dat is niet bedoeld door de prospectusrichtlijn. In artikel 1e is daarom beschreven dat het verbod om effecten aan te bieden in enkele situaties, die zien op de secundaire handel, niet van toepassing is. Ten eerste wordt in onderdeel a bepaald dat indien bij een eerdere aanbieding van effecten aan het publiek een uitzondering op het verbod om zonder goedgekeurd prospectus effecten aan te bieden van artikel 3, eerste lid, van de wet van toepassing was, dit verbod ook geldt voor een latere aanbieding van dezelfde effecten aan het publiek. Het is onwenselijk dat in de situatie waarin bij de primaire aanbieding van effecten geen verplichting bestaat voor het opstellen van een prospectus, de daaropvolgende doorverkoop van deze effecten wel zou leiden tot de verplichting om een prospectus op te stellen. Gedacht dient daarbij te worden aan aanbiedingen van effecten die ingevolge artikel 1b, 1c, tweede lid, of 1d zijn uitgezonderd van het verbod. Opgemerkt dient daarbij te worden dat de in onderdeel a, van dit artikel opgenomen uitzondering niet van toepassing is indien het aanbieden van effecten betreft die van het verbod, bedoeld in artikel 3 van de wet, zijn uitgezonderd op grond

van het eerste lid van artikel 1c. Indien een aanbieding van effecten is uitgezonderd van het verbod op grond van het eerste lid van artikel 1c, dan dient de doorverkoop van die effecten, zo volgt uit het tweede lid, laatste alinea van artikel 3 van de prospectusrichtlijn, te worden gezien als een nieuwe - in beginsel prospectusplichtige - aanbieding van effecten aan het publiek.

Ingevolge onderdeel b van dit artikel is het verbod van artikel 3, eerste lid, van de wet niet van toepassing indien het een aanbieding van effecten aan het publiek betreft ter zake waarvan bij een eerdere aanbieding van diezelfde effecten aan het publiek een prospectus algemeen verkrijgbaar is gesteld. Als voorwaarde geldt dat dit prospectus ofwel door de AFM moet zijn goedgekeurd, ofwel positief moet zijn beoordeeld door een toezichthoudende instantie van een andere lidstaat en algemeen verkrijgbaar moet zijn gesteld. Deze uitzondering is niet van toepassing indien de aangeboden effecten in eerste instantie aan het publiek worden aangeboden en vervolgens, nadat deze aanbieding is afgerond, tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten. In dergelijke situaties dient een geldig prospectus algemeen verkrijgbaar te worden gesteld of algemeen verkrijgbaar te zijn. Artikel 3, tweede lid, laatste alinea, van de prospectusrichtlijn vereist immers dat elke toelating van effecten tot de handel op een erkende of gereguleerde markt afhankelijk wordt gesteld van de publicatie van een prospectus. Bedacht dient echter te worden dat in de praktijk bij aanbiedingen van effecten die na afronding van de aanbieding tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten geen *nieuw* prospectus behoeft te worden opgesteld, omdat het prospectus op basis waarvan de effecten aan het publiek zijn aangeboden een jaar geldig is voor toelating (van dezelfde effecten) tot de handel op een gereguleerde markt. Vergelijk ook hetgeen hierover wordt opgemerkt in de toelichting bij artikel 1r van het Bte 1995.

De in onderdeel c opgenomen uitzondering beoogt te bereiken dat indien aandelen zijn aangeboden die zijn geconverteerd of omgeruild in andere effecten, het aanbieden van de geconverteerde of omgeruilde aandelen aan het publiek (hetgeen doorgaans kan worden beschouwd als een secundaire aanbieding) niet leidt tot de verplichting om een prospectus op te stellen. Als voorwaarde geldt dat het prospectus dat is opgesteld in verband met de (primaire) aanbieding van de te converteren effecten ofwel door de AFM is goedgekeurd, ofwel door een toezichthoudende instantie van een andere lidstaat positief is beoordeeld en dat de geconverteerde aandelen van een soort zijn die reeds eerder aan het publiek zijn aangeboden.

Artikel 1f

In artikel 1a, tweede lid, onderdeel 5°, is opgenomen dat rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die geregistreerd zijn op grond van artikel 1f worden aangemerkt als een professionele marktpartij. Artikel 1f geeft rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen de mogelijkheid om zich op eigen verzoek te laten registreren. Het feit dat het verzoek uitdrukkelijk dient te worden gedaan, verhindert dat een wederpartij bijvoorbeeld door opneming van een algemene voorwaarde in een overeenkomst kan bewerkstelligen dat de rechtspersoon of vennootschap door ondertekening van de overeenkomst "verklaart" dat hij een professionele marktpartij is. De mogelijkheid tot het verzoeken om registratie als professionele marktpartij voorziet in de mogelijkheid

voor middelgrote en kleine ondernemingen en bepaalde natuurlijke personen om op voor hen moverende redenen afstand te doen van de bescherming die zij zouden genieten als zij niet als professionele marktpartij zou worden aangemerkt. Het verzoek om zich te laten registreren staat slechts open voor rechtspersonen of vennootschappen met zetel in Nederland en natuurlijke personen met woonplaats in Nederland. Dit komt doordat het verbod van artikel 3, eerste lid van wet, slechts van toepassing is op het aanbieden in Nederland.

In het tweede lid, onderdeel a, is ondermeer bepaald dat de rechtspersoon of vennootschap met zetel in Nederland die zich wil laten registreren geen rechtspersoon is als bedoeld in artikel 1a, tweede lid, onderdeel c, worden geregistreerd onder 4°. Daaruit valt af te leiden dat dit artikel gericht is op middelgrote en kleine ondernemingen. Zij kunnen, indien zij dit zelf wenselijk achten, worden aangemerkt en geregistreerd als professionele marktpartij.

Het tweede lid, onderdeel b, geeft ook natuurlijke personen met woonplaats in Nederland de mogelijkheid om zich te registreren. Daarvoor moeten zij wel voldoen aan ten minste twee van de drie genoemde criteria. De AFM zal niet gaan onderzoeken of een natuurlijk persoon daadwerkelijk aan deze voorwaarden voldoet en de AFM is daardoor niet verantwoordelijk voor de inhoudelijke juistheid van het register. Het primaire doel van het register is het zijn van informatiebron voor uitgevende instellingen, aanbieders en potentiële aanbieders van effecten teneinde te kunnen nagaan of de beoogde wederpartij bij een aanbieding van effecten een geregistreerde persoon, en daarmee een professionele marktpartij, is. De registerinschrijving is in dit geval een constitutief vereiste voor het zijn van professionele marktpartij. De registratie in het register van professionele marktpartijen is op eigen risico.

Artikel 1g

Dit artikel regelt de doorhaling van de uitschrijving in het register. De mogelijkheid tot uitschrijving staat ook open voor rechtsoptvolgers van de uitgevende instelling (bijvoorbeeld indien na een fusie of overname de uitgevende instelling zelf niet meer bestaat) en erfopvolgers van natuurlijke personen.

De natuurlijke persoon of rechtspersoon wordt op uitdrukkelijk verzoek aangemerkt als professionele marktpartij en opgenomen in het register. Hiertoe moet zij het standaardformulier van de AFM, waarin wordt verzocht om te worden geregistreerd als professionele marktpartij, volledig invullen en ondertekenen. Het formulier wordt samen met een kopie van het paspoort respectievelijk een gewaarmerkt uittreksel van de kamer van koophandel dan wel een soortgelijk document aan de AFM geretourneerd. De AFM zal de bewuste natuurlijke persoon of rechtspersoon dan wel vennootschap opnemen in het register van professionele marktpartijen als bedoeld in artikel 1f. De registratie in het register van professionele marktpartijen is op eigen risico. Een ieder zal zelf moeten bepalen of hij of zij van mening is dat zij geen extra bescherming nodig heeft. De AFM is niet verantwoordelijk voor de inhoudelijke juistheid van het register.

Paragraaf 2

Artikel 1h

Dit artikel regelt de reikwijdte van het vroegere hoofdstuk II van de vrijstellingsregeling. Paragraaf 2 blijft in stand voor die aanbiedingen van effecten die niet onder paragraaf 1 vallen.

Artikel 1i

Deze vrijstelling is opgenomen om te voorzien in een vrijstelling voor effecten die geen effecten zijn in de zin van artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit en voor de wijziging van de wet wel waren vrijgesteld.

Onderdeel a ziet met name op opties en futures. Deze vrijstelling is opgenomen omdat de in artikel 1, onderdeel a, onder 2°, van de Wte 1995 genoemde opties en futures geen effecten zijn als bedoeld in hoofdstuk IA van deze regeling (en van hoofdstuk IA van het besluit). Euronext Amsterdam N.V. voorziet zelf in informatievoorziening voor deze effecten door publicatie in een officieel bericht verplicht te stellen. Daarnaast vallen ook opties en futures die genoteerd zijn aan buitenlandse beurzen onder deze vrijstelling. Het ligt niet in de rede hierop Nederlands toezicht te houden.

Onderdeel b ziet op die gevallen die voorheen waren vrijgesteld omdat zij binnen besloten kring vielen. Door het vervallen van het besloten kring criterium zou er bij een aanbieding van werknemersopties of opties aan meer dan 100 op prospectus opgesteld moeten worden. Dit is niet wenselijk. Werknemers worden namelijk geacht over voldoende informatie te beschikken om zich een oordeel te kunnen vormen over de aangeboden opties. Bedacht dient overigens te worden dat aanbiedingen van werknemersaandelen onder het toepassingsbereik van artikel 3, eerste lid, van de wet vallen (en vrijstelling van dergelijke aanbiedingen onder het toepassingsbereik van paragraaf 1 van deze regeling).

E

Artikel 2

Als gevolg van de wijzigingen in artikel 3 van de wet is aanpassing van deze artikelen noodzakelijk.

F

Artikel 2a

Door het vervallen van het besloten kring criterium zouden aanbiedingen van effecten die geen effect zijn in de zin van artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit, in alle gevallen prospectusplichtig worden. Dat is niet wenselijk. Vandaar dat ook het getalscriterium uit de richtlijn in dit artikel is opgenomen ter vervanging van het besloten kring criterium.

G

Als gevolg van de wijzigingen in artikel 3 van de wet is aanpassing van deze artikelen noodzakelijk.

H

Dit artikel zondert aanbiedingen van rechten van deelneming in een closed-end beleggingsinstelling uit, indien het rechten van deelneming in een closed-end beleggingsinstelling betreft die wel als effecten als bedoeld in de Wte 1995 kwalificeren, doch geen effecten zijn als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit. Dergelijke aanbiedingen van niet verhandelbare rechten van deelneming vallen zowel onder de Wte 1995 als de Wtb. In principe zouden zij dus twee prospectussen moeten opstellen. Dit artikel zorgt ervoor dat dergelijke aanbiedingen van niet verhandelbare rechten van deelneming in een closed-end beleggingsinstellingen, vrijgesteld zijn van artikel 3, vierde lid, Wte 1995 om een prospectus conform hoofdstuk II Bte op te stellen. In plaats daarvan moeten zij op grond van artikel 6, eerste lid, Btb een prospectus opstellen. Zie voor een nadere toelichting omtrent het begrip verhandelbaarheid de toelichting bij artikel 1a, eerste lid, onderdeel d, van het besluit.

I

Artikel 9

Artikel 9 bevat het equivalent van de vrijstelling van artikel 10 voor effecten die zijn vrijgesteld op grond van paragraaf 1 van de vrijstellingsregeling.

J

Artikel 10 is aangepast als gevolg van de wijzigingen in de wet en deze regeling.

Artikel III en IV

Deze bepaling strekt ertoe de toezichthouder een grondslag te bieden om eenmalig een bedrag in rekening te brengen voor de kosten van de behandeling van een aanvraag van goedkeuring van een prospectus of van een zogeheten aanvullend document. Hiertoe is artikel 7 van de Regeling bekostiging financieel toezicht aangevuld. De vaststelling van de tarieven is geschied door middel van aanpassing van de regeling van de Minister van Financiën van 10 januari 2005 tot vaststelling van de bedragen voor 2005, bedoeld in artikel 20 van de Regeling bekostiging financieel toezicht (Stcrt.12). Artikel 1 van die regeling is daartoe met drie onderdelen aangevuld. Het betreft in deze consultatieversie overigens nog geen definitieve bedragen, maar de bovengrens van de uiterlijk op 1 juli door de Minister van Financiën definitief vast te stellen bedragen.

Artikel V

Dit artikel dient tot aanpassing van de Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995. Op een drietal onderdelen is de regeling aangepast. Het betrof onderdelen waarin werd verwezen naar richtlijn nr. 89/298/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1989 tot coördinatie van de eisen gesteld aan de opstelling van, het toezicht op en de verspreiding van het prospectus dat moet worden gepubliceerd bij een openbare aanbieding van effecten (PbEG L 124). Deze richtlijn is evenwel ingevolge artikel 28 van de prospectusrichtlijn ingetrokken.

-0-